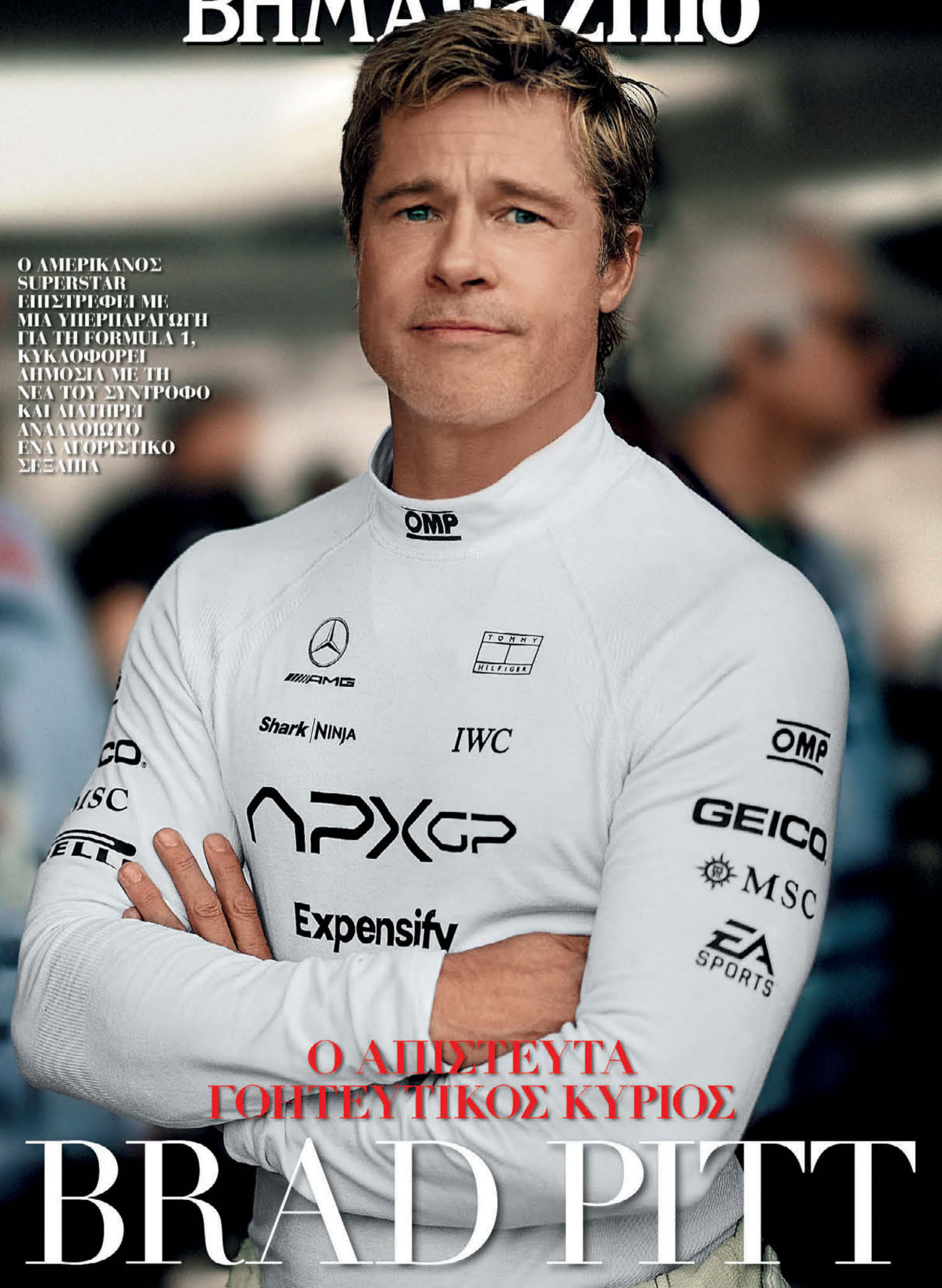

ΒΗΜΑ *Magazine*

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ
SUPERSTAR
ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΜΕ
ΜΙΑ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΓΙΑ ΤΗ FORMULA 1,
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΛΗΜΟΣΙΑ ΜΕ ΤΗ
ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟ
ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΕΙ
ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟ
ΕΝΑ ΑΓΟΡΙΣΤΙΚΟ
ΣΕΞΑΠΛΗ

Ο ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ
ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

BRAD PITT

ΦΡΕΝΤΙ ΝΙΕ ΤΟΜΑΖΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΤΕΝΟΡΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕΙ «ΤΡΑΒΛΑΤΑ» ΣΤΟ ΗΡΩΔΕΙΟ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, CHARLES LLOYD, ΜΑΪΡΑ ΡΟΝΤΡΙΓΚΕΖ ΚΑΣΤΡΟ, ΝΤΑΝΙ ΣΑΪΠΡΟ, ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ
ΝΤ. ΣΙΩΜΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΤΟΥ «ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ» ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΠΡΑΝΤ ΠΙΤ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Ο αειθαλής σταρ του Χόλιγουντ παραμένει αμετανόητα κουλ και ετοιμάζεται να κατακτήσει το box-office με μια ταινία υψηλών ταχυτήτων.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Δεν κομίζει κανείς φυσικά γλαύκα εις Αθήνας αν ισχυριστεί ότι στην εποχή μας οι νέοι σταρ του κινηματογράφου δεν έχουν το εκτόπισμα και τη μαγνητική γοητεία που είχαν οι παλαιότεροι. Εξ ου και πρόσωπα που έγιναν διάσημα πριν από δεκαετίες, όπως ο Τομ Κρουζ και ο Μπραντ Πιτ, παραμένουν επίκαιρα και εξαιρετικά αγαπητά, λαμπερά και αειθαλή, παρά το πέρασμα του χρόνου. Ο Κρουζ, ωστόσο, παρότι θεωρείται φοβερά επιτυχημένος, εξακολουθεί να προκαλεί μια κάποια αμηχανία με την εμμονή του στην αποστειρωμένη τελειότητα, με την τόσο προσεκτικά μελετημένη δημόσια εικόνα του. Ο Πιτ μοιάζει να βρίσκεται στον αντίποδα, παραμένοντας η επιτομή του ωραίου, φρέσκου και κουλ εξηντάρη, με τις ρυτίδες του, με το ιδιοσυγκρασιακό

στυλ του, με αυτόν τον αέρα του τύπου που χαίρεται για όσα έχει καταφέρει, αλλά δεν τους δίνει και πιο πολλή αξία από αυτή που τους αναλογεί.

Ο νέος σταρ της F1

Την εβδομάδα που πέρασε, πάντως, το όνομά του απασχόλησε τα Μέσα παγκοσμίως, διότι έκανε την επίσημη εμφάνισή του με τη νέα του σύντροφος, την 31χρονη Ινές ντε Ραμόν, η οποία ασχολείται με τη μόδα (συγκεκριμένα με τα κοσμήματα), ούσα παράλληλα και σύμβουλος ευεξίας και ισορροπημένης διατροφής. Το πολυ-

συζητημένο ζευγάρι παρακολούθησε την προηγούμενη Κυριακή το Βρετανικό Grand Prix, περπάτησαν μάλιστα πιασμένοι χέρι-χέρι ανάμεσα στο πλήθος που είχε συγκεντρωθεί στην πίστα του Silverstone, στο Νορθάμπτονσαϊρ. Η συγκυρία βεβαίως δεν ήταν και τόσο αθώα ή τυχαία, καθώς το επίσημο δημόσιο ντεμπούτο της σχέσης, η οποία μετρά ήδη κάποια χρόνια, έγινε δύο ημέρες μετά την ανακοίνωση από τη Formula 1 και την Apple Original Films του τίτλου της επερχόμενης ταινίας του Πιτ, η οποία θα λέγεται «F1» και αναμένεται να προβληθεί στα σινεμά όλου του κόσμου το καλοκαίρι του 2025 (μάλιστα, ανήμερα του αγώνα κυκλοφόρησε και το χορταστικό teaser της ταινίας). Στο πολυαναμενόμενο αθλητικό δράμα ο Ξανθός ηθοποιός υποδύεται τον Σόνι Χέιζ, έναν επινοημένο πιλότο της Φόρμουλα 1 που είχε αναγκαστεί

● Ο Μπραντ Πιτ και η σύντροφός του, Ινές ντε Ραμόν, στην πρώτη τους επίσημη δημόσια εμφάνιση.

ANTONIN VINCENT/DPPI/AP/FV/SUMMELIAS

να αποσυρθεί έπειτα από ένα σοβαρό ατύχημα, όμως επιστρέφει στις πίστες επειδή τελεί χρέη μέντορα σε ένα νέο μεγάλο αστέρι του ριψοκίνδυνου μηχανοκίνητου αθλήματος. Η επιτυχία θεωρείται εγγυημένη, καθώς στην καρέκλα του σκηνοθέτη έχει καθίσει ο Τζόζεφ Κοσίνοκι, υπεύθυνος για το καθηλωτικό μπλοκμπάστερ «Top Gun: Maverick», και στο καστ – πέραν του Μπραντ Πιτ – περιλαμβάνονται επίσης ο ραγδαία ανερχόμενος βρετανός μαύρος ηθοποιός Ντάμσον Ιντρις – αν δεν έχετε δει την εξαιρετική σειρά «Snowfall» (2017-2023), βάλτε τη στη λίστα σας –, ο ισπανός σταρ Χαβιέ Μπαρδέμ, η Κέρι Κόντον, την οποία είδαμε στα «Πνεύματα του Ινσιέρν», και ο Τομπίας Μένζις από τη δημοφιλή τηλεοπτική σειρά «The Crown» (2016-2023) – υποδύσαν τον πρίγκιπα Φίλιππο στην τρίτη και την τέταρτη σεζόν.

Αξίζει βεβαίως να σημειωθεί πως ο Λιούις Χάμιλτον ήταν ο θριαμβευτής του Grand Prix της Formula 1 που πραγματοποιήθηκε στην Αγγλία πριν από μία εβδομάδα. Ο 40χρονος πιλότος πέτυχε την πρώτη του νίκη εδώ και πάνω από δυόμισι χρόνια, έπειτα από έναν συγκλονιστικό αγώνα στον οποίο έκανε για άλλη μια φορά επίδειξη της μεγάλης του κλάσης, αποδεικνύοντας ξεκάθαρα ότι έχει ακόμη πολλά να δώσει στα σιρκούι. Στη δεύτερη θέση βρέθηκε ο Μαξ Φερστάπεν, ο οποίος έχει μια μόνιμη παρουσία πια στο βάθρο, ενώ την τριάδα συμπλήρωσε ο Λάντο Νόρις. Την πρώτη εξάδα έκλεισαν οι Οσκαρ Πιάστρι, Κάρλος Σάινθ και Νίκο Χούλκενμπεργκ. Σε έναν αγώνα που λόγω της αναπάντεχης εξέλιξής του θεωρείται από τους πλέον συναρπαστικούς της σεζόν, ο Χάμιλτον επικράτησε για πρώτη φορά μετά τη νίκη

● Ο Ξανθός σταρ υποδύεται στην ταινία «F1» έναν πρώην πιλότο της Formula 1 που επιστρέφει στις πίστες για να καθοδηγήσει ένα νέο αστέρι του αθλήματος.

του στο Grand Prix της Σαουδικής Αραβίας τον Δεκέμβριο του 2021, πετυχαίνοντας την ένατη του νίκη στο Σίλβερστοουν, που αποτελεί αριθμό-ρεκόρ για έναν πιλότο σε μία πίστα. Υπήρξαν φυσικά πολλές απρόβλεπτες στιγμές λόγω των καιρικών συνθηκών, καθώς έβρεχε και ο αγώνας χρειάστηκε να διακοπεί δύο φορές. Φαίνεται όμως πως ο Χάμιλτον ήδη προετοιμάζεται για την επόμενη μέρα, για τη στιγμή που θα πάψει να είναι εν ενεργεία αθλητής, και αποτελεί έναν από τους παραγωγούς του φιλμ «F1», έχει εμπλακεί μάλιστα σε όλες τις πτυχές της ταινίας, συμπεριλαμβανομένου του σεναρίου, με στόχο να συμβάλει στο να δημιουργηθεί η πιο αυθεντική ταινία αγώνων αυτοκινήτου που έχει γίνει ποτέ. Η F1 καλωσόρισε τη φιλόδοξη παραγωγή με ένα πλήρες στήσιμο γκαράζ για τη φανταστική ομάδα APXGP κατά τη διάρκεια του

Βρετανικού Grand Prix του περασμένου έτους, με τα γυρίσματα να πραγματοποιούνται σε πολλά αθλητικά events. Αρκετές από τις σκηνές γυρίστηκαν στα paddocks και στο grid κατά τη διάρκεια του ζωντανού Grand Prix, με οδηγούς και ομάδες από το πραγματικό άθλημα. Το shooting καθυστέρησε λόγω της περυσινής απεργίας ηθοποιών και συγγραφέων στις Ηνωμένες Πολιτείες, όμως επιτράπηκε τελικά η λήψη επιπλέον σκηνών και η πραγματοποίηση γυρισμάτων σε αγώνες κατά τη διάρκεια της σεζόν του 2024, συμπεριλαμβανομένης και της διοργάνωσης Rolex 24 At Daytona που έλαβε χώρα τον περασμένο Ιανουάριο.

Σαράντα χρόνια επιτυχίας

Ο Μπραντ Πιτ, γεννημένος ως Γουίλιαμ Μπράντλεϊ Πιτ στις 18 Δεκεμβρίου 1963 στην πόλη Σό-νι της Οκλαχόμα, είναι σίγουρα ένας από τους πιο διάσημους και

αναγνωρίσιμους ηθοποιούς του Χόλιγουντ. Παιδί του αμερικανικού Νότου, γιος μιας σχολικής συμβούλου και ενός ιδιοκτήτη εταιρείας φορτηγών, από πολύ νωρίς υπήρξε αυτό που λέμε «All American Boy». Ήταν φυσικά εκτυφλωτικά όμορφος, Ξανθός, εξαιρετικός αθλητής και είχε καλλιτεχνικές ανησυχίες – λάμβανε μέρος στα μιούζικαλ που ανέβαζαν στο σχολείο του. Οσες φορές τον έχουν ρωτήσει για κάποια ταινία που αγαπούσε πολύ μικρός και ενδεχομένως να τον επηρέασε τόσο ώστε να αποφασίσει να ακολουθήσει την πορεία που τελικά ακολούθησε, δεν έχει δώσει ξεκάθαρη απάντηση, παρ'όλο που έχει πει ότι δύο από τα αγαπημένα του φιλμ είναι ο «Πλανήτης των πιθήκων» (1968) και ο «Πυρετός το Σαββατόβραδο» (1977). «Νομίζω ότι απλώς αυτή η ερώτηση έχει να κάνει κυρίως με τις εμπειρίες του καθενός από

Το επίσημο δημόσιο ντεμπούτο της σχέσης του Μπραντ Πιτ με την Ινές ντε Ραμόν έγινε δύο ημέρες μετά την ανακοίνωση από τη Formula 1 και την Apple Original Films του τίτλου της επερχόμενης ταινίας του, η οποία θα λέγεται «F1» και αναμένεται να προβληθεί στα σινεμά όλου του κόσμου το καλοκαίρι του 2025

ΝΤΙΝΟΣ ΣΙΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

«Πρωταθλητισμός και δημοσιογραφία έχουν πάρα πολλά κοινά»

Ο δημοσιογράφος του «Βήματος» και παρουσιαστής της εκπομπής «MEGA Σαββατοκύριακο» στο φινάλε της τηλεοπτικής σεζόν μιλάει στο BHMAGAZINO για τη σχέση εμπιστοσύνης που μοιράζεται με τους τηλεθεατές, για την πορεία του στον χώρο των media, για την οικογένειά του και τον αθλητισμό.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΤΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΝΙΚΟΣ ΒΑΡΔΑΚΑΣΤΑΝΗΣ
STYLING ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΩΗΣ

Με πατέρα έναν από τους κορυφαίους οικονομικούς συντάκτες, τον Γιάννη Σιωμόπουλο (1940-2016), η ενασχόλησή του με την έντυπη δημοσιογραφία ήταν μάλλον μονόδρομος. «Ο πατέρας μου είναι ο δάσκαλός μου στο οικονομικό ρεπορτάζ, εκείνος που με ενέπνευσε να ακολουθήσω τα βήματά του, και δεν το έχω μετανιώσει ούτε ένα λεπτό» θα πει μεταξύ άλλων στο BHMAGAZINO ο Ντίνος Σιωμόπουλος. Ελαβε το βάπτισμα του πυρός πριν από 28 χρόνια, ακολουθώντας τα χνάρια του πατέρα του στην εφημερίδα «Το Βήμα», όπου καλύπτει το οικονομικό ρεπορτάζ μέχρι και σήμερα. Το 2005 μεταπήδησε στην τηλεόραση. Τις τελευταίες τέσσερις τηλεοπτικές σεζόν φροντίζει με επιτυχία για την ενημέρωση του κοινού τα πρωινά του Σαββατοκύριακου από τη συχνότητα του MEGA. Ο καταξιωμένος δημοσιογράφος του «Βήματος» και παρουσιαστής της εκπομπής «MEGA Σαββατοκύριακο» κάνει τον απολογισμό της εφετηνής τηλεοπτικής σεζόν, αλλά και της ζωής του. Μιλάει για τη σχέση εμπιστοσύνης που έχουν χτίσει με τη Στέλλα Γκαντώνα και τους τηλεθεατές της πρωινής ζώνης του Σαββατοκύριακου. Εξηγεί πώς καταφέρνει και συνδυάζει τα επαγγελματικά με τις οικογενειακές υποχρεώσεις. Δηλώνει πως ο πρωταθλητισμός και η δημοσιογραφία έχουν πολλά κοινά και ως λάτρης των θαλάσσιων σπορ απαντά στο κρίσιμο ερώτημα: Τι είναι πιο εύκολο, να διαχειριστείς τις πολιτικές κόντρες στον αέρα της εκπομπής ή τα κύματα;

Αυλαία για ακόμα μία τηλεοπτική σεζόν, στην οποία οι τηλεθεατές προτίμησαν το «MEGA Σαββατοκύριακο» για την ενημέρωσή τους τα πρωινά του Σαββατοκύριακου. Θεωρείτε ότι έχετε χτίσει μια σχέση εμπιστοσύνης με το κοινό; Σε τι ξεχωρίζετε από τον ανταγωνισμό;

«Ο μεγαλύτερος κριτής για τη δουλειά μας αναμφισβήτητα είναι ο τηλεθεατής και το γεγονός ότι για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά βρισκόμαστε στην πρώτη θέση στο δυναμικό κοινό, δηλαδή το "MEGA Σαββατοκύριακο", αποτελεί τη No 1 επιλογή της ηλικιακής ομάδας 18-54, δείχνει ότι έχουμε χτίσει μία σχέση εμπιστοσύνης και ο κόσμος αναγνωρίζει την προσπάθεια που κάνουμε να τον ενημερώνουμε με αντικειμενικότητα και σαφήνεια, χωρίς κραυγές και λαϊκίστικες κορόνες. Για την ουσία ενδιαφέρονται οι πολίτες και όχι για επιφανειακά πράγματα. Και, το βασικότερο, ζητούν απαντήσεις στα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπί-

ζουν. Μαζί με τη Στέλλα Γκαντώνα αυτό προσπαθούμε να πετύχουμε κάθε Σαββατοκύριακο στο MEGA».

Υπάρχει κάποιο μήνυμα τηλεθεατή που σας έχει επηρεάσει ιδιαίτερα;

«Να ήταν ένα καλά θα ήταν. Είναι πολλά τα μηνύματα που με έχουν επηρεάσει και δυστυχώς τις περισσότερες φορές δεν μπορώ να κάνω κάτι για να αλλάξω την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ένας πολίτης που αναγκάζεται να στραφεί σε ένα τηλεοπτικό μέσο γιατί πιστεύει ότι με αυτόν τον τρόπο θα βρει το δίκιο του παρουσιάζοντας το πρόβλημά του, δηλώνοντας την ανησυχία του, εκφράζοντας την αγανάκτησή του για αυτό που βιώνει».

Πώς θα χαρακτηρίζατε την τηλεοπτική χρονιά που φεύγει;

«Κάθε τηλεοπτική χρονιά είναι διαφορετική από τις προηγούμενες, καθώς καθορίζεται από την επικαιρότητα, που ποτέ δεν είναι ίδια. Η εφετηνή τηλεοπτική σεζόν ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε με τα σοβαρά ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία, με τους πολίτες να βιώνουν τις πυρκαγιές, τις πλημμύρες, τα φαινόμενα της εγκληματικότητας, τη μάλιστα της ενδοοικογενειακής βίας, την ακρίβεια. Ήταν χρονιά εκλογών, τόσο αυτοδιοικητικών όσο και ευρωεκλογών, ενώ είχαμε σημαντικές εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ με την αλλαγή ηγεσίας και τώρα αναμένουμε να δούμε τι θα γίνει και στο ΠαΣοΚ τον προσεχή Οκτώβριο».

Είστε άνθρωπος που κάνει απολογισμούς; Αν ναι, έχετε κάνει τον δικό σας απολογισμό μέχρι στιγμής; Υπάρχει κάτι που θα αλλάζατε;

«Πρέπει να κάνεις απολογισμούς για να μπορείς να γνωρίζεις ανά πάσα ώρα και στιγμή πού βρίσκεσαι, τι έχεις κάνει λάθος, τι έχεις κάνει σωστό και τι πρέπει να αλλάξεις για να βελτιωθείς εκεί που πιστεύεις ότι έχεις μείνει πίσω ή δεν έχεις πράξει σωστά. Σε ό,τι με αφορά, αυτό που μπορώ να πω είναι ότι στη ζωή μου έχω δουλέψει πολύ. Κανείς δεν μου έχει χαρίσει ούτε ένα ευρώ, ούτε ένα μπράβο, ούτε ένα ευχαριστώ. Ο,τι έχω κερδίσει έχει συμβεί με πολλή δουλειά, προσπάθεια και κόπο. Και είμαι περήφανος γι' αυτό και στον δικό μου απολογισμό δεν θα άλλαζα τίποτα από όσα έχω κάνει μέχρι σήμερα, που σίγουρα περιλαμβάνονται σε αυτά και λάθη. Αισθάνομαι, όμως, πολύ τυχερός που κατάφερα να κάνω οικογένεια, να έχω μία υπέροχη γυναίκα, την Ντόρη, και δύο μοναδικά πλάσματα, τον Γιάννη και την Αγγή, που καταφέρνουν, όταν τα παίρνω αγκαλιά, να με κάνουν να ξεχνάω οποιοδήποτε πρόβλημα με απασχολεί».

Κοστούμι και πουκάμισο Boss, Boss Stores.

Κοστούμι Boss,
Boss Stores.

Το γεγονός ότι για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά βρισκόμαστε στην πρώτη θέση στο δυναμικό κοινό δείχνει ότι έχουμε χτίσει μια σχέση εμπιστοσύνης και ο κόσμος αναγνωρίζει την προσπάθεια που κάνουμε να τον ενημερώνουμε με αντικειμενικότητα και σαφήνεια, χωρίς κραυγές και λαϊκίστικες κορόνες

Με πατέρα δημοσιογράφο, και μάλιστα έναν σπουδαίο οικονομικό συντάκτη, η ενασχόληση με τη δημοσιογραφία και κατ' επέκταση με το οικονομικό ρεπορτάζ ήταν μονόδρομος;

«Ό,τι έχω καταφέρει στη ζωή μου το χρωστάω στη μητέρα μου, Αναστασία, στον πατέρα μου, Γιάννη, και στη μεγαλύτερη αδελφή μου, Γκέλλυ. Οι γονείς μου με δίδαξαν από μικρή ηλικία να έχω αρχές και πάντα να τις υπηρετώ και η αδελφή μου ήθελε να με βλέπει να προσδεύω. Πράγματι, ο πατέρας μου ήταν η βασική αιτία που έγινα δημοσιογράφος, και μάλιστα αυτό το κατάλαβα στα 15 μου χρόνια, όταν έγραφα μια έκθεση στο σχολείο με το ερώτημα “τι επάγγελμα θέλετε να κάνετε στη ζωή σας;”. Ο πατέρας μου είναι ο δάσκαλός μου στο οικονομικό ρεπορτάζ, εκείνος που με ενέπνευσε να ακολουθήσω τα βήματά του, και δεν το έχω μετανιώσει ούτε ένα λεπτό».

Ο πατέρας σας προσπάθησε ποτέ να σας αποτρέψει από το να ακολουθήσετε τα χνάρια του;

«Ο πατέρας μου πάντα φρόντιζε να μου επισημαίνει τις δυσκολίες αλλά και τις ομορφιές του επαγγέλματός μας. Με δίδαξε ότι στη ζωή τίποτα δεν σου χαρίζεται, κανείς δεν σου χρωστάει, και τα πάντα πρέπει να τα διεκδικείς για να τα κερδίσεις με επιμονή, δουλειά και καθαρό μέτωπο. Και αυτό κάνω».

Αν ο γιος σας ή η κόρη σας εξέφραζαν την επιθυμία να ασχοληθούν με τη δημοσιογραφία, τι θα τους λέγατε;

«Στα παιδιά μου δεν θα είμαι εμπόδιο σε ό,τι αποφασίσουν να κάνουν στη ζωή τους. Οποιο επάγγελμα και αν διαλέξουν. Αυτό που σίγουρα οφείλω να πράξω είναι να τους εξηγήσω τις απαιτήσεις που έχει η δημοσιογραφία. Ότι έχει δυσκολίες, ότι πολλές φορές η λάμψη και η δημο-

Συναντήσαμε τον βραβευμένο καλλιτέχνη και καθηγητή πανεπιστημίου στο πλαίσιο ενός εικαστικού project στη Λέρο, όπου μας έδειξε πώς αναπαράγει τον ήχο της θάλασσας πάνω σε ένα χαλί και περιέγραψε πώς μεταμόρφωσε ένα ταπεινό κουδούνι σε έργο τέχνης ή πώς συνέδεσε τον Βωμό της Περγάμου με την ηλεκτρονική μουσική.

Ο Τζεβντέτ Ερέκ διαβάζει από την τουρκική έκδοση του βιβλίου του στη διάρκεια της περφόρμανς του στο Δημοτικό Σχολείο Λακκίου.

ΤΖΕΒΝΤΕΤ ΕΡΕΚ

«Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΧΟΥ ΣΤΗΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ

«Δεν χρειάζεται να τα καταλαβαίνετε όλα. Αρκεί να ακούτε τις λέξεις» λέει ο Τζεβντέτ Ερέκ στους θεατές-ακροατές που είχαν γεμίσει την αυλή του Δημοτικού Σχολείου Λακκίου στη Λέρο, λίγο πριν αρχίσει την παρουσίαση της περφόρμανς του, η οποία περιλαμβάνει τη χρήση χαλιών για να αναπαραχθεί ο ήχος της θάλασσας στην ακρογιαλιά. Στα χέρια του κρατάει ένα μπλε βιβλίο, την ολοκλήρωση μετάφραση στα ελληνικά του έργου του «SSS - Sahil Sahnesi Sesi Shore Scene Soundtrack (Theme and Variations for Carpet)» που είχε πρωτοεκδοθεί το 2007 στη μητρική του γλώσσα, τα τουρκικά, και αποτελεί τον οδηγό της περφόρμανς. «Δεν μπορώ να το πιστέψω» θα μου πει την επόμενη ημέρα σχολιάζοντας την εκδήλωση. «Ήταν ένα όνειρο. Όσο διαβάζαμε αυτές τις δύο γλώσσες, τη μία εναλλάξε με την άλλη, αισθανόμουν ευτυχής. Στο πλαίσιο ενός τέτοιου project, το να υπάρχουν τα ελληνικά δίπλα στα τουρκικά είναι κάτι το πολύ όμορφο». Ο 50χρονος καλλιτέχνης και πανεπιστημιακός, ο οποίος ζει και εργάζεται στην Κωνσταντινούπολη, είναι γνωστός για τις εικαστικές εγκαταστάσεις και τις περφόρμανς, οι οποίες συνδυάζουν ήχο, ρυθμό και αρχιτεκτονική, ειδικά προσαρμοσμένες στον χώρο που τις φιλοξενεί. Απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Mimar Sinan Fine Arts University, με διδακτορικό στη Μηχανική και στον Σχεδιασμό Ηχού από το Κέντρο Προηγμένων Σπουδών στη Μουσική (MIAM) του Τεχνικού Πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης και παράλληλα μέλος του μουσικού συγκροτήματος Nekropsi, ο Τζεβντέτ Ερέκ έχει εκπροσωπήσει τη χώρα του στην Μπιενάλε της Βενετίας (2017), στην περυσινή Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης με το έργο «Στις Θεσσαλονίκης τις δύο αυλές / Selanik'te var iki avlu», όπου το ένα κομμάτι της εγκατάστασης βρισκόταν στον αύλειο χώρο του Βυζαντινού Μουσείου και το άλλο σε εκείνον του Αρχαιολογικού Μουσείου, στην documenta (13) το 2012 στη Γερμανία κ.α., ενώ την ίδια χρονιά βραβεύθηκε και με το Nam June Paik Award, που απονέμεται

σε έναν καλλιτέχνη κάθε δύο χρόνια και φέρει το όνομα του κορεάτη πρωτοπόρου της video art. Για να γίνει πιο αντιληπτό το είδος της τέχνης που υπηρετεί ο Τζεβντέτ Ερέκ και το πώς συνδυάζει την αρχιτεκτονική με τη μουσική και τον ήχο, ένα από τα πιο γνωστά έργα του είναι το «Bergama Stereo» (2019), μια αρχιτεκτονική/ηχητική εγκατάσταση στο Βερολίνο, το οποίο αναφέρεται και προσομοιάζει στον ελληνιστικής εποχής Βωμό της Περγάμου – της ομώνυμης πόλης στην ευρύτερη περιοχή της Σμύρνης –, τμήματα του οποίου βρίσκονται στο (κλειστό για ανακαίνιση) Μουσείο της Περγάμου στο Βερολίνο. Ο Ερέκ αντικατέστησε την περίφημη ζωφόρο των γιγάντων και των θεών του Βωμού με ένα σύστημα ηχείων, από τα οποία ακούγεται ηλεκτρονική μουσική, όπως συνηθίζεται να παίζει στα κλαμπ του Βερολίνου, καθώς και συγκεκριμένα όργανα όπως και ήχοι από νταούλι, αλλά και παραδοσιακοί χοροί της Μικράς Ασίας. Στη Λέρο ο Ερέκ βρέθηκε μαζί με άλλους επιδραστικούς διεθνείς καλλιτέχνες (Γουίλιαμ Κέντριτζ, Γκόσκα Μάτσουγκα, Πάβελ Αλτχάμερ, Φαρίντα ελ Γκαζάρ, Τζανσού Γιλντιράν, Αλις Γκιτάρ, Λίντσεϊ Μέντικ, Κωστής Βελώνης, Μαλβίνα Παναγιωτίδη κ.ά.) ως συμμετέχων στην ομαδική έκθεση με τίτλο «All Things Become Islands Before My Senses» της καλλιτεχνικής πλατφόρμας Perasma με έδρα την Κωνσταντινούπολη, επιμελήτριες και ιδρύτριες της οποίας είναι η Μπουρτσού Φικρέτογλου και η Γκιζέμ Ναζ Κουντούνογλου. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τις 18 Αυγούστου και θα παρουσιάσει site-specific εγκαταστάσεις με μεικτά μέσα σε ιστορικά τοπία της Λέρου. Ο Τζεβντέτ Ερέκ συμμετέχει με δύο έργα, ενώ, όπως μας λέει, έχει ήδη εμπνευστεί ένα μεγαλύτερο για επόμενη έκθεση στο νησί.

Πώς προέκυψε η περφόρμανς που μας παρουσιάσατε, όπου με τη χρήση χαλιού αναπαρηγάτε τον ήχο της θάλασσας;
«Ήταν εντελώς τυχαία και ξεκίνησε το 2006. Ένα βράδυ, γυρνώντας σπίτι με τη σύντροφό μου ύστερα από ένα

● Το μαντίλι του αποχωρισμού που η Τζανσού Γιλντιράν έχει κοσμήσει με παλιές φωτογραφίες και σχέδια (από τον κυρίως χώρο της έκθεσης στην Αγία Μαρίνα Λέρου).

● Το γλυπτό του Πολωνού Πάβελ Αλτκάμερ και η μικρή κλίμακας εγκατάσταση με φθαρτά υλικά της Νερμίν Ερ.

πάρτι, μου ζήτησε να της κάνω μασάζ στους ώμους. Φορούσε ένα μάλλινο πουλόβερ και καθώς το έτριβα με τα χέρια μου συνειδητοποίησα ότι ο ήχος της τριβής έμοιαζε με εκείνον της θάλασσας πάνω στην άμμο και στις πέτρες. Λίγους μήνες αργότερα, στο στούντιό μου τότε στο Αμστερνταμ, θέλησα να αναπαραγάγω και πάλι τον ήχο πάνω σε ένα τραπέζι με τραχιά επιφάνεια και ο ήχος ήταν εκπληκτικός. Αρχισα να καταγράφω αυτό που έκανα με κάμερα. Όταν βρέθηκα κάποια στιγμή σε ομαδική έκθεση στην Ισλανδία, ζήτησα ένα τραπέζι, αλλά δεν υπήρχε. Μου βρήκαν μια επιφάνεια καλυμμένη με συνθετικό χαλί. Ο ήχος ήταν ακόμη καλύτερος. Οπότε το χαλί προέκυψε στην τύχη, αλλά τελικά είναι πολύ ταιριαστό, ένα καθημερινό, οικιακό αντικείμενο, παραδοσιακό-κλισέ στην ευρύτερη περιοχή της χώρας μου (Τουρκία, Ιράν, Αφγανιστάν)».

Δεν συννηθίζουμε, βέβαια, να συνδέουμε το χαλί με τη θάλασσα...

«Όχι, ποτέ. Αλλά, αν το σκεφτείς, ο ήχος που παράγεται στην ακρογιαλιά προέρχεται από την τριβή του νερού επάνω στην άμμο και στις πέτρες. Οι πλέξεις του χαλιού μπορούν να δημιουργήσουν αυτή την τριβή. Περίπου έναν χρόνο λοιπόν μετά την Ισλανδία, κάποιος εκδότης μου πρότεινε να φτιάξουμε ένα βιβλίο-οδηγό για το πώς μπορεί κάποιος να κάνει το project μόνος του. Τώρα είναι και στα ελληνικά. Χθες, καθώς διάβαζα ξανά τις προτάσεις που είχα γράψει πριν από χρόνια, άρχισα να νιώθω ξανά δέος για τη μοντέρνα τουρκική γλώσσα και επίσης προσπαθούσα να καταλάβω λίγο και τα ελληνικά. Μου άρεσε και μόνο το πώς ακούγεται η γλώσσα, χωρίς να την καταλαβαίνω απόλυτα».

Εχετε ιδιαίτερη σχέση με την Ελλάδα...

«Ναι, πέρυσι συμμετείχα και στην Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης. Η αληθινή μου όμως σχέση με την Ελλάδα και τους Έλληνες ξεκίνησε στην Αθήνα. Αυτή η πόλη μου θυμίζει λίγο τα παιδικά μου χρόνια στην Κωνσταντινούπολη».

● Οι τοιχογραφίες στις σκάλες του χώρου της έκθεσης φέρουν την υπογραφή της Σόφι φον Χέλερμαν.

Βρίσκετε ότι υπάρχουν ομοιότητες ανάμεσα στις δύο πόλεις;

«Όχι όπως είναι τώρα η Κωνσταντινούπολη, αλλά όπως ήταν στα τέλη της δεκαετίας του '70 και στις αρχές του '80. Το έχω αναλύσει και μάλιστα στη διάρκεια της συμμετοχής μου σε ένα project στο οποίο με είχε καλέσει η φίλη μου, η Μαρία-Θάλεια Καρρά, που έχει τον χώρο τέχνης Ταντος στην Αθήνα, της πρότεινα να φτιάξουμε ένα περιοδικό που θα λέγεται "Φάτσα". Ηθελα να συνδυάσω τρία ενδιαφέροντά μου, τα οποία τα έβρισκα σε αφθονία στην ελληνική πρωτεύουσα: τις προσόψεις κτιρίων, ειδικά των μοντέρνων – πολλοί τα θεωρούν άσημα, αλλά εγώ σπούδασα Μοντέρνα Αρχιτεκτονική και μου αρέσουν οι επίπεδες επιφάνειες, το μπετόν –, τις

παλιές, χειροποίητες ταμπέλες μικρών μαγαζιών – όπως επίσης τα σλόγκαν στους τοίχους που υπάρχουν παντού στην Αθήνα, τα χειρόγραφα πανό στα γήπεδα – και τις γραμματοσειρές, εκείνες που υπήρχαν στις εφημερίδες των 70s με τους μεγάλους τίτλους. Αυτά στις άλλες πρωτεύουσες του κόσμου δεν υπάρχουν πια».

Εχετε συμμετάσχει τελευταία σε κάποιο project στην Αθήνα; Ετοιμάζετε κάτι;

«Είχα επισκεφθεί το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) έπειτα από πρόσκληση που μου απηύθυναν προκειμένου να δω τον χώρο και να ετοιμάσω κάτι ως έναρξη της περυσινής έκθεσης για το Ιάνη Ξενάκη (1922-2001), αυτόν τον πρωτοπόρο καλλιτέχνη. Ο Ξενάκης είναι ένας